

Кока из Љубљане послала ми форвардушу. Рекао је једном Тјорђе Балашевић: "Живот? То ти је оно на гробу, па кад пише година рођења и година смрти. Е, она цртица између, то је живот..."

Већина људи је зла. Обузети смо страственом мржњом. Мржња трује. Зато с времена на време осетимо потребу да са себе скинемо прљаву кожу, да удахнемо чист ваздух, да удахнемо у некога љубав. С времена на време.

Ми грађани Земље Које Више Нема знали смо да ћемо с времена на време моћи да одемо на место где ћемо за минут, десет минута, сат, два или пет, постати, ако не добри, онда сигурно бољи људи. То место је увек било концерт Тјорђа Балашевића.

Потпуно је свеједно јесмо ли покушавали да постанемо бољи у Новом Саду, Пули, Љубљани, Загребу, Београду... Сви ти градови, и не само они, били су места где смо тражили Доброту и сретали човека који није био попут нас.

